

Benkő Samu művelődéstörténészről, a Kossuth Lajos Tudományegyetem díszdoktoráról

A 90-es években ismertük meg személyesen, amikor néhány kolozsvári konferencia, valamint a debreceni és kolozsvári történesek együttműködését elindító megbeszélés után Orosz István és Barta János javaslatára 1998-ban Egyed Ákossal együtt a Kossuth Lajos Tudományegyetem díszdoktorai lettek.

[Benkő Samu](#) a kapcsolatépítést Jakó Zsigmonddal, Imreh Istvánnal és Egyed Ákossal együtt nagyon komolyan vette, nem véletlen, hogy egyetemünk Történelmi Intézetének az Erdélyi Múzeum-Egyesülettel és a kolozsvári Akadémiai Történettudományi Intézettel hamarabb kialakult az együttműködése, mint a BBTE tanszékeivel.

Szívesen és többször visszatérve tartott az „Ady Akadémián”, az 1990 óta tizenöt éven keresztül működő, a határon túli magyar oktatók számára meghirdetett nyári továbbképzésen, igen kiváló előadásokat. Természetesen ő is meglátogatta a

mádi Orosz pincét, hogy az Akadémia elnökével beszélgetve a tokaji borról szerzett személyes tapasztalatokkal gazdagíthassa mondandóját.

Találkoztunk vele 2000 nyarán, a millenniumi nagy történezhkonferencián is, a DAB székházban, ahol az EME elnökétől a szervezők is dícséretet kaptak, de a 19. század kutatójától őszinte tanácsot is, hogy a Kossuth nevet nem szabad lenne elhagyni egyetemünk megnevezéséből. Nagyon fordult azóta a világ!

Emlékszünk rá, amikor az EME házában érdeklődött kutatásainkról, szállást adott nekünk a vidéki egyetemről érkező szegény tudóspalántáknak, még dolgozószobáját is felkínálva a nyugodt kutatásokhoz.

Aztán ott láttuk őt munkatársaink akadémiai disszertációjának védelmi bizottságában is, ahol a dícséret mellett a kézirat kiadásához is mondott néhány hasznos ötletet.

Amikor Kolozsváron gyűltek össze a Hungarológiai Kongresszusra érkezők, őt is ott láthattuk az érdeklődők között, szakmai könyvbemutatón, baráti találkozón, hogy mindenkihez legyen érdeklődő kérdése, javaslata. A tudomány napi konferenciákon is találkozhattunk, ahogyan legutóbb, kilencvenedik születésnapján, Kolozsváron, ahol Barta Jánossal köszöntöttük.

Családi kötődésű emlék róla, milyen kedvesen, a téma iránti izgalommal olvasta Papp Lászlónak a debreceni egyetem múltjából válogatott történeteit, a nagy elődök útkereséseiről és időnkénti botlásairól, s válaszleveleiben hozzá is tett néhány anekdotát saját tapasztalataiból. Nagy örömet okozva és megbecsülését kifejezve ezzel a két éve elhunyt egykori egyetemi főtitkárnak.

Akik ismerhették őt, s ha rövid időre is, együtt dolgozhattak vele, nagyon hiányzik majd bizalma, mindig pontosan fogalmazott néhány apró megjegyzése, szomorkás mosolya és igaz embersége!

Barta Róbert, a Történelmi Intézet igazgatója

Barta János prof. emeritus, Orosz István akadémikus, Papp Klára professzor az Történelmi Intézet korábbi igazgatói